

kviksvølvforbindelser, hvilket der bl. a. kan være behov for til opfyldelse af internationale aftaler.

For at kunne foretage en fuldstændig kortlægning af mængderne af nærmere angivne kemiske stoffer og produkter, f. eks. produkter med et indhold af dioxin, kan det være nødvendigt at få oplysninger fra andre myndigheder, f. eks. toldvæsenet.

Til § 43.

Bestemmelsen giver mulighed for, at man følger den nationale og internationale standardiseringspraksis, som findes på området.

De undersøgelser, som kommer på tale i medfør af denne lov, er for en stor dels vedkommende undersøgelser af den art, hvortil laboratorier og institutioner autoriseres i medfør af lov nr. 144 af 21. marts 1973 om statens tekniske prøvenævn, jfr. bekendtgørelse nr. 77 af 24. februar 1976 om autorisation af laboratorier. Det forekommer derfor hensigtsmæssigt at give mulighed for at udnytte dette autorisationssystem ved administrationen af nærværende lov.

Anvendelse af denne bemyndigelsesbestemmelse vil dog ikke udelukke, at myndighederne som udgangspunkt lægger vægt på de undersøgelser, som en virksomhed selv har ladet foretage. Sådanne undersøgelser vil ofte være det grundlæggende materiale i forbindelse med en vurdering af en ansøgning om godkendelse efter § 33.

Der kan efter bestemmelsen fastsættes regler om, at undersøgelser, der udføres i medfør af denne lov, skal foretages enten på statslige eller på private autoriserede laboratorier og institutioner. Det er hermed ikke tanken at udelukke anvendelsen af udenlandske laboratorier af tilsvarende standard. En international praksis for anerkendelse af laboratoriers faglige standard er i øvrigt under udvikling.

Som nævnt i bemærkningerne til § 34 kan der blive tale om i forbindelse med godkendelse af bekæmpelsesmidler at kræve speciel oplysning om midlets effektivitet til det angivne formål. Denne afprøvning bør, ligesom øvrige undersøgelser af stoffernes egenskaber, kunne finde sted enten på et statsligt laboratorium eller på et privat laboratorium, der er autoriseret hertil. Bestemmelsen giver mulighed for i en bekendtgørelse at fastsætte regler herom.

I det omfang en eventuel afprøvning tænkes udført på et statsligt laboratorium, vil reglerne blive fastsat efter forhandling med vedkommende minister. Eventuelle regler for afprøvning af be-

kæmpelsesmidler ved landbrugsministeriets forsøgsinstitutioner vil således blive fastsat efter forhandling med landbrugsministeren, eller evt. landbrugsministeren efter forhandling med miljøministeren.

For de statslige anerkendelser har der hittil været hjemmel til at fastsætte afgifter, jfr. bekæmpelsesmiddelovens § 19, stk. 3. De nærmere regler om disse afgifter er fastsat i afsnit IX i bekendtgørelse nr. 289 af 25. september 1961 om bekæmpelsesmidler m.v. Denne mulighed for at fastsætte afgifter for statslig afprøvning eller andet undersøgelsesarbejde ønskes sikret ved bestemmelsen i 2. pkt. Der vil herunder kunne fastsættes regler om afgift til fortsat eller efterfølgende kontrol og undersøgelse.

Omkostningerne vil i givet fald kunne dækkes på forskellig måde. Som eksempler kan nævnes

- 1) en fast afgift pr. stof eller produkt, som underkastes afprøvning eller undersøgelse,
- 2) en afgift, der beregnes som en vis procent af omsætningen af de stoffer eller produkter, som underkastes afprøvning eller undersøgelse,
- 3) betaling efter regning, svarende til de faktiske udgifter ved afprøvning eller undersøgelse af hvert enkelt stof eller produkt.

Også evt. regler om afgifter vil blive fastsat efter forhandling med vedkommende minister.

Til kapitel 9.

Til § 44.

De administrative opgaver efter dette lovforslags bestemmelser er af en sådan art, at de mest hensigtsmæssigt loses på centralt plan, det vil sige i statsligt regi. Som omtalt i de almindelige bemærkninger vil de administrative opgaver først og fremmest skulle varetages af miljøstyrelsen. En af konsekvenserne heraf er, at giftnævnet, som efter bekæmpelsesmiddelovgivningen træffer afgørelser i spørgsmål om klassificering af bekæmpelsesmidler, ikke længere vil blive opretholdt som besluttende organ. Det har imidlertid været af stor betydning at kunne inddrage den højeste sagkundskab ved vurdering af disse sager, hvorfor det er foreslået, at ministeren kan nedsætte sagkyndige råd, som skal rådgive myndighederne – først og fremmest miljøstyrelsen – i spørgsmål om kemiske stoffer og produkter.

Uanset at der i selve miljøstyrelsen må være en bredt sammensat teknisk sagkundskab til rådighed for sagsbehandlingen, vil mange af de afgørelser, der skal træffes, og de generelle regler, som mini-